

Tampa Bay Sun Bowl 2004

Knappt var julegaverne pakket ud før end at jeg befandt mig i et fly mod Amsterdam. Forinden havde jeg hentet Paul, som havde holdt jul i Esbjerg hos sine bedsteforældre, og sammen kørte vi så til Billund. Det regnede en del, men det blev så også det sidste regn vi kom til at opleve de næste to uger. I Amsterdam mødte vi de tyske kolleger vi skulle på tur med, 14 styks, kun to af dem havde jeg set før, resten var nye ansigter. Mit tysk var blevet godt rustent på det halvandet år hvor jeg ikke havde brugt det, men eftersom jeg skulle forsvare mig mod Jürigs drillerier, så varede det ikke længe inden jeg plaprede løs uden hensyntagen til der, die eller das, men de forstod mig da, så helt skidt har det jo nok ikke været. I strid modvind flyver vi så mod Washington, en tur på ni timer, og efter kropsvisitering, visum og så videre, flyver vi mod Orlando, hvor de lejede biler stod klar til os og kørte mod vort endelige mål, Tampa. Hotellet ser godt ud, pool, palmer og gode værelser, der mangler ikke noget.

Næste morgen, da Paul og jeg sidder og spiser morgenmad dukker Rasmus fra Århus op. Det er næsten tre år siden jeg har set Rasmus, vi var i Italien sammen, med Dansk Dommerformidling, i 2002. Vi bruger resten af dagen på at slappe af og tage til briefing om morgendagens turnering. Det er en ret stor turnering. Der spilles i en del puljer i aldersklasserne fra U14 til U19 i op til tre forskellige niveauer. Alle kampe i trio. Der bliver gået hårdt til den i kampene, men spillerne er vant til det herovre, så det må vi ligge vores linie efter. Der var også adskillige talentspejdere fra colleges og universiteter til kampene for at sikre sig nogle spillere til skolen, det giver selvfølgelig blot endnu mere intensitet, også blandt forældrene, der er mødt talstærkt op og hepper på deres drenge. Vi dommere bliver derimod behandlet pænt af spillerne og tilskuere sammenlignet med herhjemme, det er tydeligt at man i langt højere grad er en naturlig autoritet, i hvert fald blandt de fleste af spillerne.

På førstedagen var jeg i fint selskab. Jeg dømte U16 sammen med vores kvindelige FIFA dommer, Betina Norman Andersen, Henrik Priegel, dansk 1. divisions dommer og den tidligere canadiske FIFA dommer, Johnny Jerome. Det er da noget jeg vil huske tilbage på som noget stort at få lov til. Kampene gik godt og vejret var fantastisk, 25 grader og bagende sol, måske lidt for bagende, for vi var alle godt røde i knoppen bagefter. Turneringens anden og tredje dag bød på U17 kampe, som jeg dømte sammen med vores gruppe af tyske og danske dommere. Der var god stemning og godt kammeratskab og de ømme muskler fik lov at slappe af i poolen når vi kom hjem. Rasmus havde lidt problemer med bentøjet, så jeg fik hans U17 kvartfinale på linien om aftenen på tredjedagen som afslutning på turneringen. Alt i alt en turnering på et højt niveau og med intensitet fra start til slut.

Efter turneringen havde de fleste af os en uges ferie, dog ikke Rasmus som tog hjem til Spanien igen den 30/12. Nytårsaftensdag brugte vi på stranden!! Senere fejrede vi nytår hos de amerikanske venner vi havde mødt gennem turneringen. Vi havde en god aften, hvor vores værter sørgede godt for os. Ved midnat bød Michael, Paul og jeg det nye år velkommen med "Det er et yndigt land", de 10-12 tyskere prøvede desperat at få stablet "Einigkeit und Recht und Freiheit" på benene, men det faldt hurtigt til jorden.

Vi havde alle ventet på dagen hvor vi skulle til 'The Everglades' og se alligatorer og noget af verdens flotteste natur. Ligesom i tv sejlede vi i nogle ret heftige propelbåde, og fik både set søkøer, pelikaner, vildgrise og selvfølgelig alligatorer på ret nær hold. Bagefter fik vi alle lov at holde en alligatorbaby, som dog for en sikkerheds skyld havde tape om munden, alligevel ret sejt. Til sidst spiste vi alligatorkød på restauranten overfor, det smagte nu mest af kylling. Dagen efter havde vi en god dag i Busch Gardens, en stor forlystelsespark, som får de danske forlystelsesparker til at blegne ved siden af. De vildeste rutschebaner, de sjældneste dyr, en flot musical og alt var bare større. Lige som alt andet derovre, alt var bare større. Bilerne var større, vejene var større, menneskene er større, butikkerne er større.....

Vi tog til Orlando den 5/1, da vores fly gik derfra dagen efter. De fleste tog i Universal Studios, men Paul og jeg besluttede at slappe af i stedet. Vores økonomi var heller ikke noget at råbe hurra for længere, men vi havde da råd til at tage på australsk steakhouse, en afskedsmiddag, hvor vi alle spiste sammen, også med vores amerikanske kollega Derek og hans kæreste Brenda. Det var en hyggelig aften, og en god afslutning på turen. Og drikkevarerne blev betalt af kaffekassen, som hele gruppen havde betalt ind på i løbet af turen, enten for at komme for sent eller andet sjovt; enhver "forseelse", gult eller rødt kort, eller straffespark, kostede! Dagen efter gik med at pakke vores pludselig noget fyldte kufferter og køre til lufthavnen, hvor vores fly var blevet fremrykket med to timer på grund af et uvejr over Philadelphia, hvor vi skulle mellemlande. Inden længe var vi hjemme i lille kolde og blæsende Billund, hvor min kæreste og min hund ventede på mig. Paul og jeg var lige ved at vende om og tage det næste fly tilbage til Florida, hvor de 24 til 28 grader og solen med garanti ville have ventet på os. I stedet blev der orkan aftenen efter vores hjemkomst, noget af en kontrast, velkommen hjem.

Alt i alt var det en rigtig god tur som Dansk Dommerformidling havde arrangeret, hvor alt var timet og tilrettelagt næsten ned til mindste detalje, alt var der sørget for, hotel, biler m.v., vi skulle blot huske hvor vi havde lagt flybilletterne

Allan Thomsen - Sydvestjysk Dommerklub